

480.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 maja 1934 r.

o przekazywaniu składek emerytalnych za funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych.

Na podstawie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 20, poz. 160) zarządza się co następuje:

Rozdział I.**Przepisy wstępne.**

§ 1. (1) Przez wyrażenie: „ustawa emerytalna” użyte w rozporządzeniu niniejszem, rozumie się ustawę z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 20, poz. 160).

(2) Przez wyrażenie: „rozporządzenie o ubezpieczeniu pracowników umysłowych”, użyte w rozporządzeniu niniejszem, rozumie się rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911) ze wszystkimi późniejszymi zmianami.

(3) Przez wyrażenie: „instytucje ubezpieczające”, użyte w rozporządzeniu niniejszem, rozumie się Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych oraz te instytucje, przedsiębiorstwa i zakłady, wyjąwszy Państwowy Zakład Emerytalny i przedsiębiorstwo „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”, w których zatrudnienie zwalnia pracowników w myśl art. 5 ust. 1 p. 4 — 6 rozporządzenia o ubezpieczeniu pracowników umysłowych od obowiązku ubezpieczenia w Zakładzie Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych.

Rozdział II.**Przepisy ogólne.**

§ 2. Rozporządzenie niniejsze nie dotyczy przekazywania składek za uczestników Państwowego Zakładu Emerytalnego.

§ 3. Postanowienia rozporządzenia niniejszego o przekazywaniu składek na rzecz funkcjonarjuszów państwowych odnoszą się również do funkcjonarjuszów administracji Lasów Państwowych.

§ 4. Pracownik nie może się zrzec przekazania składek ze szkodą tej władzy lub instytucji, której w myśl rozporządzenia niniejszego powinny być przekazane składki.

§ 5. (1) Za właściwą władzę skarbową w rozumieniu rozporządzenia niniejszego należy uważać władzę skarbową (Ministerstwo Skarbu, Izby Skarbowe), która jest lub ostatnio była powołana do orzekania o prawach emerytalnych danego pracownika.

(2) Składki na rzecz funkcjonarjuszów administracji Lasów Państwowych otrzymują i przekazują zamiast władz skarbowych właściwe Dyrekcje Lasów Państwowych.

(3) Składki na rzecz pracowników przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” otrzymują i przekazują zamiast władz skarbowych właściwe Dyrekcje Okręgów Poczty i Telegrafów.

Rozdział III.**Przekazywanie składek przez Skarb Państwa.**

§ 6. Skarb Państwa przekazuje niezwłocznie instytucji ubezpieczającej składki na rzecz pracownika, który jako funkcjonarjusz państwowy lub zawodowy wojskowy pełnił stałą służbę państwową, a po rozwiązaniu jego stosunku służbowego z Państwem wstąpił do zatrudnienia, uzasadniającego obowiązek ubezpieczenia w tej instytucji ubezpieczającej.

§ 7. Skarb Państwa przekazuje składki również na rzecz tych pracowników, którzy w czasie trwania stosunku służbowego zostali skazani przez sąd karny lub dyscyplinarnie na karę, pociągającą pozbawienie prawa do emerytury.

§ 8. (1) Skarb Państwa nie przekazuje składek na rzecz pracowników, którzy przy rozwiązaniu z nimi, jako funkcjonarjuszami państwowymi lub zawodowymi wojskowymi, stosunku służbowego nabyli prawo do emerytury, choćby to prawo następnie utracili wskutek jego zgaśnięcia lub zrzeczenia się.

(2) Skarb Państwa nie przekazuje na rzecz tych pracowników również sum, o których mowa w § 14; jednak Skarb Państwa przekaże te sumy, jeżeli dany pracownik zrzekł się prawa do emerytury i zwrócił otrzymane świadczenia emerytalne.

§ 9. Składki przekazuje właściwa władza skarbową tej instytucji ubezpieczającej, w której pracownik jest względnie ostatnio był ubezpieczony.

§ 10. (1) Władza skarbową przekazuje instytucji ubezpieczającej sumy, wynoszące 8% płacy podstawowej, właściwej dla każdorazowego miesięcznego uposażenia służbowego. Płacę podstawową oblicza się według przepisów rozporządzenia o ubezpieczeniu pracowników umysłowych, obowiązujących w czasie przekazania składek.

(2) Władza skarbową przekazuje składki za wszystkie okresy służby stałej, pełnionej po dniu 31 grudnia 1927 r.

§ 11. Władza skarbową nie przekazuje składek za okresy służby, które nie podlegają zaliczeniu do wysługi emerytalnej w myśl art. 38 lit. b) i art. 51 lit. a), b), c) ustawy emerytalnej.

§ 12. (1) Na przekazywanie składek i wysokość przekazywanych sum nie wpływa otrzymanie przez danego pracownika ze Skarbu Państwa odprawy.

(2) Skazanie przez sąd karny lub dyscyplinarnie na karę, pociągającą ograniczenie wysokości

emerytury, bądź też utratę prawa do odprawy lub ograniczenie jej wysokości, nie wpływa na przekazywanie składek ani na wysokość przekazywanych sum.

§ 13. (1) Władza skarbowa przekazuje składki również za te okresy służby lub pracy, za które pobrała opłaty emerytalne w myśl art. 84 ust. 1, art. 98 lub art. 101 ust. 3 ustawy emerytalnej, albo też w myśl art. 37 p. 2, art. 38 lit. b), art. 50 ust. 2 lit. c) lub art. 105 ust. 3 tej ustawy w brzmieniu, obowiązującym przed wejściem w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 668).

(2) Władza skarbowa nie przekazuje jednak składek za okresy, o których mowa w ustępie poprzednim, jeżeli w czasie tych okresów pracownik był ubezpieczony w Zakładzie Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych. Opłaty emerytalne, uiszczone za te okresy, zostają w tym przypadku zwrócone pracownikowi.

(3) Postanowienia ust. (2) nie dotyczą sum, o których mowa w § 14.

§ 14. Władza skarbowa przekazuje również sumy, otrzymane poprzednio przez Skarb Państwa na rzecz danego pracownika od instytucji ubezpieczających.

§ 15. Wraz z sumami, o których mowa w § 10, 13 i 14, władza skarbowa przekazuje składane odsetki od nich, obliczone przy kapitalizacji rocznej według stopy technicznej Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych, obowiązującej w chwili przekazania, za czas od dnia otrzymania opłat lub sum, albo od terminu płatności za dany miesiąc uposażenia w służbie czynnej—do dnia przekazania składek.

§ 16. Przekazanie składek zostaje wstrzymane, jeżeli w sprawie przyznania zaopatrzenia emerytalnego danemu pracownikowi lub pozostałej po nim rodzinie toczy się postępowanie administracyjne lub sądowno-administracyjne.

§ 17. (1) W przypadku, gdy po przekazaniu składek przez Skarb Państwa zostanie wszczęte lub wznowione postępowanie emerytalne i w jego wyniku pracownikowi lub pozostałej po nim rodzinie zostanie przyznane zaopatrzenie emerytalne, instytucja ubezpieczająca zwraca sumy, otrzymane poprzednio ze Skarbu Państwa.

(2) O ile jednak pracownik korzystał już ze świadczeń emerytalnych w jednej z instytucji ubezpieczających, władze skarbowe potrąca z uposażenia emerytalnego i przekażą tej instytucji sumy, które ona na skutek przekazania poprzednio składek przez Skarb Państwa wypłaciła pracownikowi tytułem świadczeń emerytalnych.

§ 18. (1) Instytucja ubezpieczająca zalicza w całości do wysługi emerytalnej (miesiące składkowych) czas, za który Skarb Państwa powinien przekazać jej składki, wymienione w § 10, 13 i 14. Czas ten zalicza się do wysługi, uzasadniającej prawo do świadczeń emerytalnych, lub do miesięcy

składkowych, uzasadniających w razie przerwy w zatrudnieniu zaliczanie miesięcy składkowych przebytych przed przerwą.

(2) Czas, za który Skarb Państwa powinien przekazać składki, zalicza się do wysługi emerytalnej (miesiące składkowych) danego pracownika, niezależnie od terminu, w którym stwierdzono istnienie obowiązku przekazania składek lub rzeczywiście je przekazano.

(3) Czas, za który Skarb Państwa powinien przekazać składki, nie może być uważany za przerwę w zatrudnieniu, któraby w myśl przepisów danej instytucji ubezpieczającej pozbawiała pracownika prawa do świadczeń emerytalnych lub ograniczała ich wysokość.

§ 19. (1) Instytucja ubezpieczająca przekazuje otrzymane ze Skarbu Państwa sumy innej instytucji ubezpieczającej, jeżeli pracownik przeszedł do zatrudnienia, uzasadniającego obowiązek ubezpieczenia w tej innej instytucji. Przekazane sumy, otrzymane od Skarbu Państwa zarówno wprost, jak i za pośrednictwem innych instytucji ubezpieczających.

(2) W przypadkach, gdy instytucja ubezpieczająca otrzymuje od innej instytucji ubezpieczającej składki, przekazane poprzednio przez Skarb Państwa, stosuje się postanowienia § 18.

Rozdział IV.

Przekazywanie składek Skarbowi Państwa.

§ 20. Instytucje ubezpieczające przekazują niezwłocznie Skarbowi Państwa składki na rzecz funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych, którzy przed wstąpieniem do stałej służby państwowej pozostawali w zatrudnieniu, uzasadniającym obowiązek ubezpieczenia lub opłacania składek emerytalnych, bądź też dobrowolnie opłacali składki w tych instytucjach ubezpieczających.

§ 21. Instytucje ubezpieczające przekazują składki również na rzecz tych pracowników, którzy w czasie trwania stosunku służbowego z daną instytucją zostali skazani przez sąd karny lub dyscyplinarnie na karę, pociągającą w myśl przepisów tej instytucji pozbawienie prawa do świadczeń emerytalnych.

§ 22. (1) Instytucje ubezpieczające nie przekazują składek i wymienionych w § 25 sum na rzecz pracowników, którzy nabyli prawo do świadczeń emerytalnych z danej instytucji.

(2) Instytucje ubezpieczające przekazują jednak składki i wymienione w § 25 sumy, jeżeli pracownik, o ile zezwalają na to przepisy danej instytucji, zrzeknie się świadczeń emerytalnych z tej instytucji i zwróci jej otrzymane świadczenia.

§ 23. Instytucje ubezpieczające przekazują składki właściwej władzy skarbowej.

§ 24. (1) Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych przekazuje składki za zaliczalne do

ubezpieczenia okresy po dniu 31 grudnia 1927 r., w wysokości, obliczonej według zasad, zawartych w rozporządzeniu o ubezpieczeniu pracowników umysłowych, a odnoszących się do przekazywania składek.

(2) Pozostałe instytucje ubezpieczające przekazują sumy, wynoszące 8% płacy podstawowej, odpowiadającej każdorazowemu wynagrodzeniu miesięcznemu. Płacę podstawową oblicza się według przepisów rozporządzenia o ubezpieczeniu pracowników umysłowych, obowiązujących w czasie przekazania składek.

(3) Instytucje ubezpieczające, o których mowa w ust. (2), przekazują składki za cały czas pracy umysłowej, opłaconej składkami emerytalnymi (ubezpieczeniowymi), bez względu na przerwy w służbie lub pracy; nie przekazują natomiast składek za czas, za który składki zostały już poprzednio przekazane Skarbowi Państwa lub innej instytucji ubezpieczającej.

§ 25. Instytucje ubezpieczające przekazują również sumy, otrzymane poprzednio na rzecz danego pracownika od Skarbu Państwa lub innych instytucji ubezpieczających.

§ 26. Wraz ze składkami i sumami, o których mowa w § 24 i 25, instytucje ubezpieczające przekazują składane odsetki od nich, obliczone przy kapitalizacji rocznej według stopy technicznej Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych, obowiązującej w czasie przekazania, za czas od dnia otrzymania składek lub sum, do dnia ich przekazania.

§ 27. (1) Na przekazywanie składek i wysokość przekazywanych sum nie wpływa otrzymanie od danej instytucji ubezpieczającej w związku ze zwolnieniem z zatrudnienia jednorazowego świadczenia (odprawy).

(2) Skazanie przez sąd karny lub dyscyplinarne na karę, pociągającą w myśl przepisów danej instytucji ubezpieczającej ograniczenie wysokości świadczeń emerytalnych, bądź utratę prawa do należnego od tej instytucji, w związku ze zwolnieniem z zatrudnienia, jednorazowego świadczenia (odprawy), lub też ograniczenie wysokości tego świadczenia, nie wpływa na przekazywanie składek ani na wysokość przekazywanych sum.

§ 28. Przekazanie składek zostaje wstrzymane, jeżeli w sprawie przyznania danemu pracownikowi świadczenia emerytalnego przez instytucję ubezpieczającą toczy się postępowanie sądowe, administracyjne lub sądowno-administracyjne.

§ 29. Czas, za który Skarbowi Państwa powinny być przekazane składki, zalicza się do wystęgi emerytalnej, o ile ustawa emerytalna nie stanowi inaczej, niezależnie od terminu, w którym stwierdzono istnienie obowiązku przekazania składek lub rzeczywiście je przekazano.

§ 30. Pracownicy, co do których instytucje ubezpieczające odmawiają przekazania składek

z powodu nieopłacenia za pewien okres składek emerytalnych (ubezpieczeniowych), mogą bądź opłacić te składki danej instytucji ubezpieczającej, bądź też wpłacić właściwej władzy skarbowej sumę, którą przekazałaby dana instytucja, gdyby składki były opłacone we właściwym czasie.

Rozdział V.

Postępowanie ustalające i w sprawach spornych.

§ 31. Dla ustalenia, jakie okresy służby lub pracy należy zaliczyć do wystęgi emerytalnej (miesiący składkowych), władza skarbową lub instytucja ubezpieczająca może żądać od właściwej władzy czy instytucji, by jeszcze przed przekazaniem składek stwierdziła, czy i za jakie okresy przekaże składki na rzecz danego pracownika.

§ 32. (1) Pracownik, na którego rzecz powinny być przekazane składki, może żądać tego od władzy lub instytucji, obowiązanej w myśl rozporządzenia niniejszego do przekazania składek.

(2) Prawo to nie przedawnia się.

§ 33. (1) Władza lub instytucja, do której pracownik zwrócił się, żądając przekazania składek, powinna w ciągu trzech miesięcy przekazać składki lub wydać orzeczenie, stwierdzające, czy i za jakie okresy składki będą przekazane.

(2) Orzeczenie to pracownik może skarżyć w terminie i trybie postępowania, przewidzianych dla dochodzenia praw do świadczeń emerytalnych, wypłacanych przez te władze czy instytucje.

(3) Niewydanie orzeczenia w ciągu trzech miesięcy jest równoznaczne z wydaniem orzeczenia, odmawiającego przekazania składek.

§ 34. (1) Spory, wynikłe przy wykonywaniu rozporządzenia niniejszego pomiędzy władzami skarbowymi i władzami, o których mowa w § 5 ust. (2) i (3), a instytucjami ubezpieczającymi, rozstrzyga komisja, urzędująca przy Ministrze Opieki Społecznej, złożona z przewodniczącego, powołanego przez Prezesa Rady Ministrów, oraz dwóch członków, z których jeden powołany jest przez Ministra Skarbu, drugi zaś — przez Ministra Opieki Społecznej; ponadto, gdy przedmiotem rozważań komisji są sprawy, dotyczące samorządów terytorjalnych, w skład jej wchodzi trzeci członek, powołany przez Ministra Spraw Wewnętrznych. W tym ostatnim przypadku w razie równości głosów przeważa głos przewodniczącego. Ministrowie Skarbu i Opieki Społecznej ustalą regulamin komisji i wynagrodzenie jej członków.

(2) Postanowienia ust. (1) nie stoją na przeszkodzie dochodzeniu swych praw przez osoby i instytucje interesowane w drodze, przewidzianej przez inne przepisy.

Rozdział VI.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 35. (1) Instytucje ubezpieczające przekazują składki na rzecz pracowników niezależnie od te-

go, kiedy wstąpili do służby państwowej i czy pozostają w niej jeszcze w czasie wejścia w życie rozporządzenia niniejszego.

(2) Skarb Państwa przekazuje składki tylko na rzecz tych pracowników, których ostatni stosunek służbowy z Państwem został rozwiązany po dniu 31 marca 1932 r., niezależnie jednak od tego, kiedy wstąpili do zatrudnienia, uzasadniającego obowiązek ubezpieczenia w jednej z instytucji ubezpieczających, i czy pozostają jeszcze w tem zatrudnieniu w czasie wejścia w życie rozporządzenia niniejszego.

§ 36. Rozporządzenie Ministra Skarbu, wydane w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej, określi sposób przeprowadzania rozrachunków pomiędzy Skarbem Państwa a instytucjami ubezpieczającymi.

§ 37. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej.

§ 38. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

481.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROL- NICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 25 maja 1934 r.

w sprawie częściowej zmiany art. 15 rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej.

Na podstawie art. 7 punkt e) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Punkt 1 § 6 art. 15 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem z dnia 10 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 566) otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 6. 1) Zaświadczenia na prawo przywozu z zagranicy lub wywozu zagranicę towarów zakazanych do przywozu lub wywozu z wyjątkami przytoczonymi niżej w § 7 niniejszego artykułu podlegają osobnej opłacie (§ 1 p. 2b), której wysokość w procentowym stosunku do wartości krajowej towarów objętych pozwoleniem ustala się, jak następuje:

a) od zaświadczeń wydawanych instytucjom o charakterze dobroczynnym — 0,1% wart. kraj. towar.

- b) od zaświadczeń na przywóz nasion i owoców oleistych oprócz osobno wymienionych (poz. 24 tar. cel.), kopry (poz. 26 tar. cel.), minerałów zawierających bor (poz. 161 p. 2 tar. cel.), tłuszczów zwierzęcych surowych, topionych, tłoczonych, oprócz osobno wymienionych; tłuszczów odpadkowych; tłuszczów kostnych bez względu na zawartość wolnych kwasów tłuszczowych (poz. 215 tar. cel.), wszelkich tłuszczów zestalonych o zawartości wolnych kwasów tłuszczowych 2,5% i wyżej o punkcie krzepnięcia 38 stopni C i wyżej oraz ich kwasów (poz. 222 p. 1 lit. a tar. cel.), ekstraktów quebrachowych (poz. 424 tar. cel.), fosforytów (poz. 473 p. 3 tar. cel.), skór surowych: suchych, mokro-solonych, sucho-solonych (poz. 492 tar. cel.), wełny pranej i niepranej (poz. 589 p. 1 lit. a i b tar. cel.) — 0,25% wart. kraj. towar.
- c) we wszystkich innych wypadkach, oprócz wymienionych pod a) i b) — 1% wart. kraj. towar.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie trzeciego dnia po ogłoszeniu.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar Rajchman*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Nakonecznikow - Klukowski

482.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 4 czerwca 1934 r.

o wycofaniu z obiegu pięciozłotowych monet srebrnych.

Na podstawie art. 4, 19, 20 i 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 sierpnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 668) zarządzam co następuje:

§ 1. Pięciozłotowe monety srebrne, emitowane na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) według wzorów, ustalonych rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 6 lipca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 657) i rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 14 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 634), tracą moc prawnego środka płatniczego z dniem 30 września 1934 r.

Poczynając od dnia 1 października 1934 r. do dnia 30 września 1936 r. monety powyższe będą wymieniane oraz przyjmowane przy uiszczaniu wszelkich należności w kasach urzędów skarbowych oraz